

CLAUS HUBALEK
LÁZEŇSKÁ SEZÓNA

LÁZEŇSKÁ SEZÓNA

DIE STUNDE DER ANTIGONE

CLAUS HUBALEK

narodil se r. 1926, v letech 1949-1952 byl dramaturgem Brechtova Berliner Ensemblu, nyní žije jako svobodný spisovatel v západním Berlíně

Dílo

- 1946 sbírka novel „Unsere jungen Jahre“ (Naše mladá léta)
- 1948 krátký román „Das Glasauge“ (Skleněné oko) spoluautorství na knize „Divadelní práce“, která vyšla u Brechta
- 1953 první divadelní hra „Der Hauptmann und sein Held“ (Hejtman a jeho hrdina)
Tato hra byla poprvé uvedena v Theater am Kurfürstendamm v západním Berlíně. Získala cenu Gerharta Hauptmanna a Cenu německých dramatiků (Deutsche Dramatikerpreis). Později byla tato hra i zfilmována.

1956 „Keine Fallen für Füchse“ (Žádné pasti na lišky)

1958 „Die Festung“ (Pevnost)

1960 „Die Stunde der Antigone“ (Hodina Antigony)

Rozhlasové hry

„Der west-östliche Diwan“ (Západovýchodní divan)

„In einem Garten in Aviano“ (V avianské zahradě)

Televizní

„Ein gefährlicher Mensch“ (Nebezpečný člověk)

CLAUS HUBALEK

LÁZEŇSKÁ SEZÓNA

(Die Stunde der Antigone)

Překlad: Anna Tomková

Režie: Saša Lichý
Scéna: Luboš Hruža

Kostýmy: Jaroslava Schindlerová
Hudba: Jan Tomáček

Antigona
Isména, její sestra
Kreón, thébský starosta
Haimon, jeho syn
Doktor Theirosias
Náčelník policie
Kauni a ošetrovatelé

Jiřina Třebická
Stěpanka Ranošová
Jiří Ceporan
Arnošt Borovec
Erzen Němec
Václav Roštlapil
Ivan Kraus
Josef Kraus
Jaroslav Kremia
Evelyn Lichá j. h.
Antonín Lipský
Karel Fírek
Karel Baumgartner
Emil Janeček
Vladimír Chamrád

Modelka
Kapelník
Trumpetista
Klarinetista
Tubista
Bubeník

Na kytaru hraje: Jan Břečka

Místo děje: lázeňské město Théby

Doba děje: dnešek

Přestávka po 1. děje

Text sleduje: František Labudek. Představení řídí: Jindřich Tuláček
Technicky spolupracují: Stavby: V. Plachý s kol. – Světla: B. Němeček s kol. – Dekorace: M. Rybiář s kol. a J. Pátek. –
Kostýmy: B. Smetanová s kol. – Vlášeny: M. Kuthanová s kol.
– Rekvizity: M. Michalíková

Československá premiéra 22. září 1962

MIKRO – STORY

aneb cosi mimo, leč k věci. . .

Saša Lichý

PITOMÝ OBLIČEJ

Jen vyložený blbec –

řekl pan Tackery jun. –

by vrazil jediný dolar do tohohle všivého podniku.

Pan Tackery jun. stál na terase rozpadávajícího se hotelu SANITAS a díval se doú na několik plesnivějících domů, které se měly stát podle obchodního nápadu pana Fullyho prvotřídními lázněmi pro početné stádo snobů, které se hemžilo v čekárnách newyorských nervových specialistů.

Fully často proklínal svůj obličej, který na sto honů prozrazoval chytráka.

Obchodní transakter má vypadat jako trouba. Pitomý ksicht je užitečný kapitál. K lidem s takovými obličejí mají lidé důvěru.

Nuže, Fully, stojící teď vedle otráveného Tackeryho cítil, že tenhle poválečný obchod nevyvede, i když investice do vodotrysku poblíž hotelu nebyly tak velké. Vodotrysk, nenápadně maskovaný mechovitou skalkou, měl předstírat léčivý pramen.

Opravdu – Fully měl po této válce čím dál větší smůlu, i když jeho teorie pitomého obličaje měla cosi do sebe.

Například: Tackery jun. objevil zrezivělý zdroj zdraví pod skalkou na první pohled a podíval-li se člověk na fotografii v jeho pasu, pochopil, že mu má Fully co závidět.

Nejezdíte zřejmě rád do lázni,

zachrochtal Fully se stisněným pocitem spořivého člověka, kterému právě vyfoukli v tlačeni náprsní tašku...

Ale tisícům lidí stačí nápis LAZNE, deset chatrčí nabilených vápnem a trochu smradlavé vody, kterou odměňuje inteligentní mladík navlečený v bílém plášti do porcelánových pohárků, aby rozházeli spoustu peněz. Ostatně vedle „pramene“ se zřídí různá léčivá zařízení, jako bary, herny – případně biograf.

Muž s hloupějším obličejem viděl do pana Fullyho čím dál hlouběji. Pronikal mu pohledem pod pokožku obličeje plnou chytráckých vrásek – sáhl mu na nervy a znechuceně plivl dolů na koktající vodotrysk.

Nejezdím rád do lázni,

řekl konečně.

Chodím rád do cirkusu. Zbožňuji klauny. Jejich pitomé obličeje. Pitomější, než mám já. Program mě nezajímá.

Fully zazářil. Přiblížilo se jeho téma.

Představte si,

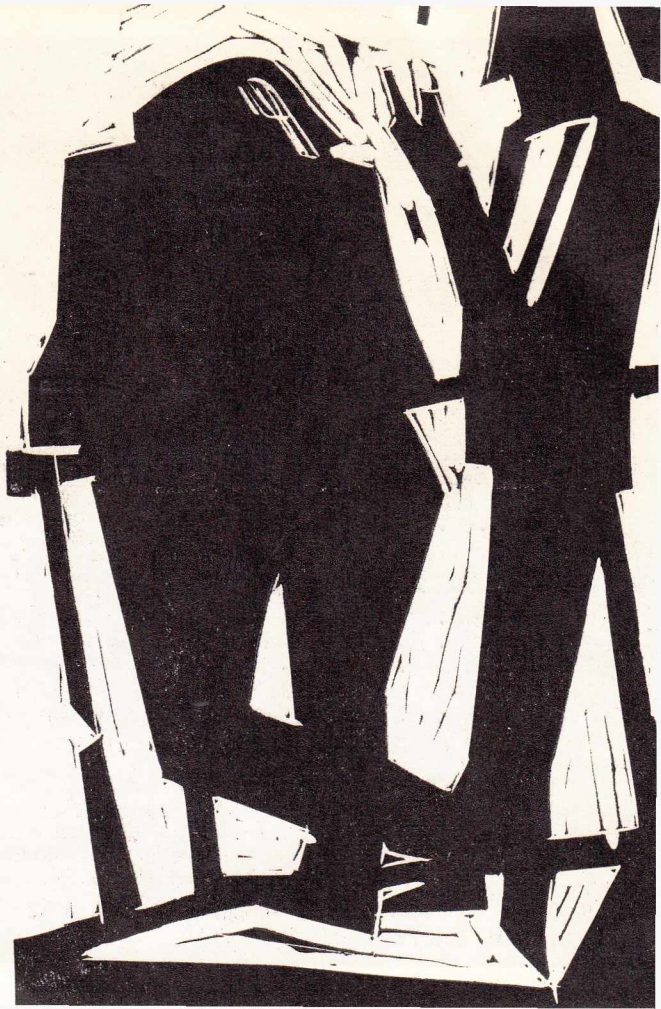
– řekl později v hale hotelu SANITAS, srkaje whisky s příchutí zvlhlé omítky,

že byste přijel do lázni, kde veškerý personál liftbojové, čišníci, vrátní, maséři, ředitel, striptýzky, starosta, policie, taxikáři, popeláři... i ten inteligentní mladík v bílém plášti, co odměňuje smradlavou vodu – kdyby tohle všechno byli klauni.

Jak to,

řekl Tackery jun. a sundal konečně své černé brýle, klauni?

Prostě: prvotřídní klauni ze všech možných cirkusů. Víte, kolik klaunů je bez angažmá? Cirkusy zejí prázdnotou. Hra se smrti nikoho nezajímá. Artisté jsou nudní. Smrt je šedivá, běžná věc. Hledte,

řekl pan Fully s náhlým nadšením,
před dvěma lety jsem angažoval TRIO SATANELLA...
tři nádherné ženské na létajících hrazdách. Pracovaly bez sítě a téměř bez kostýmu. Pod nimi hloubka pětadvacet
metrů. Cirkus byl prázdný. Navštívil jsem starostu; pozval ho do čestné lóže. Domníval jsem se, že místní honorace
potáhne za ním na můj kulturní podnik jako stádo. Víte, co mi ten starosta řekl?

Podyód. Všechno je podvod. Otrava. Ty vaše Satanellas jsou pěkný holky – jenže já už se milej pane nedám
nachytat. Půl hodiny vám hejbou nervama a pak se stejně nezabijou. Radím vám,
řek mi ten všivák,

jeďte odtud se svým cirkusem a buďte rád, že nemátě nabito. Tady je důsledné obyvatelstvo. Po představení by
chtěli vrátit vstupné.

Fully se odmlčel a zpozorovav v obličejí pana Thackeryho zřetelné stopy probouzející se inteligence, pochopil, že se
obrovský mozek tohoto obchodního žoku dává do pohybu. A zahájil útok na všech frontách.

Vlastně...

řek najednou a zamyslíl se, jako by v duchu odpočítával bankovky

...vlastně mi teď napadá, že bych se do toho mohl pustit sám. Vidím před sebou obrovský plakát – na něm
smichy sešklebená maska clowna Jonathana – pod ním nápis:

JONATHAN VI, JAK NA TVÉ NERVY

Jen Jonathan ví, co s tvými nervy!

vybuchl najednou ze svého místa pan Tackery jun. A pak chvatně vykřikoval, nepouštěje dále pana Fullyho ke slovu:

JONATHAN NEJLEPŠÍ LEKÁŘ!

Stopadesát Jonathanů denně na kolonádě!

CHECHTAJÍCÍ LÁZNĚ!

Smutný clown je k popukání!

UMŘEŠ-LI U NÁS, UMŘEŠ SMICHY!

MISTROVSTVÍ SVĚTA V KOPANÍ DO ZADKU!

Pan Tackery jun. zrudl – zakoktal se – na skráních a čele mu vyskočily těžké krůpěje potu, jako by mu v mozku roz-
svítíl horské slunce. Jeho obličej nabyl chytráckého vzezření.

A pan pan Fully dodal:

Dva a půl miliónu dolarů.

Rekněme...

opáčil na to klidně Tackery

...sedmsetpadesát tisíc a místo ředitele lázni.

Fully svěsil nos. Bylo to vlastně o dvěštpadesát tisíc víc, než čekal. A pak: konečně se splní jeho sen. Bude mít
svůj pitomý obličej. Mávl tedy spokojeně rukou

A DAL REKLAMU DO POHYBU!

Opravdu nebylo co dát do novin a šéf Smith čekal exekutora. Původní povolání šéfa Smitha bylo zapsáno na úřadech jako profesor latiny, řečtiny a tenisu.

Kupodivu po válce tyhle jazyky nebyly v oblíbě. Nabídl mu místo šéfa novin, protože svým ušlechtilým zjevem dobře působil na porotu a soudní personál. Noviny měly se soudy co dělat každý týden.

Šéf čekal výpověď a exekutora. Vlastně: obráceně.

Čekal klidně. Listoval znuděně v antické mythologii a pak najednou knihu odhodil a začal kvapně psát:

TRAGÉDIE VLADARSKÉ RODINY

Schovanka premiéra Théb Antigona spáchala sebevraždu ve své cele. V jeskyni, do níž bylo vtesáno její vězení, nalezen syn vladařův Haimon, proboden vlastním mečem. Z důvěrných pramenů se dovídáme, že vládce KREON dal uvěznit Antigonu proto, že proti jeho vůli pochovávala svého bratra Polyneika, který padl při nedávné vojenské agresi na Théby jako důstojník nepřítele.

Celá tato špinavá historie znovu připomíná dávná podezření, že premiér Kreon získal své postavení za dost podivných okolností.

Na místo události spěchá náš zahraniční reportér. Sledujte denně náš tisk!

Třista tisíc výtisků bylo rozebráno během tří večerních hodin.

Plátek přinesl pro pobavení metěr do třetího poschodí TIMESU. Deset nočních redaktorů řvalo smíchy – jen pan Thurnbull, jemuž bylo dopřáno sedět při noční směně za skleněnými dveřmi s nápisem CHEF se nesmál.

Nikdo z vás,

řekl nazlobeně redaktorům

nevymyslí tak pitomou kachnu. A to je chyba. Čím pitomější kachna, tím víc se podobá skutečnosti.

Tohle je v podstatě výborná detektivka,

řekla pak nově slečna Keystonová a zívla u svého stroje.

Hvězda redakce Ward se zasmál. . . a nikdo jiný by se už toho neodvážil. . . fukl se významně do čela nad účesem slečny Keystonové a podíval se na pana Thurnbulla.

Má pravdu, řekl Thurnbull.

Nesmysl

řekl něžně Ward. Takle historie není vůbec dnešní. Smrdí to na sto honů středověkem. . . ehm. Proč by vladař zakazoval pohřbit padlého? Svého vlastního padlého? Nepohřbit padlého – to postrádá inteligence.

Třeba mu ten Polly něco proved

řekla slečna Keystonová.

Například chtěl přeběhnout k nepříteli. Zastřelili ho na útěku.

V tom případě – řekl Ward – ho mohli klidně pohřbit s ostatními. Kreon by měl jistě zájem na tom, aby zrada v jeho rodině zůstala pod pokličkou.

A co když Kreon zabil Pollyho sám. Ostatní to viděli. Kreon ho mohl klidně zabít z jiných důvodů. Třeba, aby se zbavil následníka, ve prospěch svého vlastního syna Haye. A pak . . .

chtěl pokračovat Thurnbull. . .

Kdyby ho zabil
odporoval Ward

určitě by ho zahrabal. Padli se pochovávají – zavraždění se zahrabávají, aby nebyli na očích. Ano – to by udělal Kreon. nesmysl nechat mrtvolu zavražděného se střelnou ranou v zádech, aby si ji každý mohl prohlédnout. Taková mrtvola svádí k přemýšlení.

Ta Antigona ale chtěla pochovat Pollyho a proto ji uvěznili – řekla přemýšlivě Keystonová.

Špatně vymyšleno
zachechtal se Ward.

Jsem zvědav, jak ten redaktor povleče svou historku dál, aby se podobala dnešku. Podívejte se: rozumný vladař dnes nechá pochovat klidně jakéhokoli mrtvého, třeba i s mírnými poctami. Je to tak zcela běžné pochovávat minulost. Stejně báječný vynález pohanů, jako oheň. Být já tím Smithem, který dal tuhle kachnu dohromady, nechal bych Kreona, aby Pollyho zahrabal. Antigona by naopak tu mrtvolu vyhrabala, aby byla davu na očích. Proto by skončila ve vězení sebevraždou. Chápete?

Ne,

řekl pan Thurnbull se slečnou Keystonovou téměř současně.

Tck si tedy představte,

řekl Ward

co by se dnes asi stalo s člověkem, který by začal vyhrabávat mrtvé z války, aby se přesvědčil, kolik z nich má kuli v zádech, místo v prsou. Kdyby chtěl někdo sestavit ze všech mrtvých číselný přehled pochovaných a zahrabaných. Kdyby chtěl někdo zahrabanou minulost vyhrabávat na světlo boží. Co by asi udělali s takovým člověkem vrahové na tomto světě?

Takový člověk by stejně patřil do blázince,
vydechl napětím pan Thurnbull

Proč?

řekl Ward a začal vystříhovat sporný článek.

Protože. . . protože. . .

vyhrkl pan Thurnbull

. . . protože je to proti lidskosti. Od toho by se všichni pořádní lidé odvrátili s hnusem.

Teď je jenom otázka,

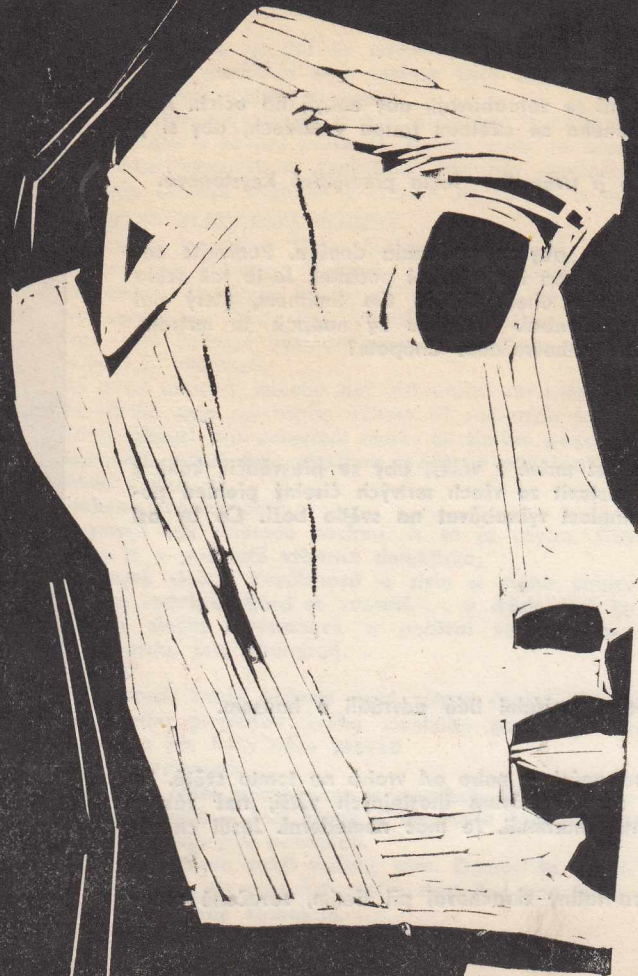
odpověděl Ward,

jestli by se s hnusem odvrátili od vyhrabávače zahrabaných – nebo od vrahů na tomto světě. To by byla velká vznešená zkouška lidskosti. Ukázalo by se, zda je zástup lhovatelů větší, než zástup spravedlivých v hněvu. Ta kachna prostě nemůže obstát pane Thurnbull. Je moc nemoderní. Jestli chcete – já se vsadím!

oooo

Ward vyhrál láhev whisky. Plátek šéfa Smithe, profesora latiny zkrachoval při třetím, zaručeně pravdivém článku o tragédii vladařské rodiny.

Program přirození Zdenka Charvátova. - Výtvarník Luboš Bráza. - Typografická společnost Rudolf Milerka. - Výtiskový Moravský tiskoběžný závod, n. p., závod Časopisů, provozovna 22. Hallimova 14, I. 11. 22424

ZDARMA

DIVADLO PETRA BEZRUČE